

Retrobada plaent i animosa

La crisi també sembla haver apagat l'ambient dels festivals reduint el nombre d'espectadors i projectant dubtes sobre les formes amb què podran continuar. Fins i tot en el cas del de Torroella, tenint un públic tan fidel guanyat amb la fidelitat del festival a un esperit que, sense buscar l'aparador, troba la qualitat i no perd el rumb. El cas és que, afortunadament, va arribar Il Giardino Armonico, amb l'energia del director flautista Giovanni Antonini, per avivar l'ambient i omplir l'església de Sant Genís dues nits seguides. Ho va fer amb un programa arrossegador: La integral dels Concerts de Brandenburg, tres a cada concert, i dues propines esplèndides: El Concerto Grosso op.6 núm. 4, una preciosa peça de Händel, i la Suite en la menor per flautí, cordes i baix continu, de Telemann.

Aquesta formació italiana, que interpreta música barroca amb instruments de l'època, té entusiastes a Torroella, on s'hi va fer habitual a primers del segle XXI. El 2001 va encetar la relació, el 2002 va compartir un concert memorable amb la violinista Vicktoria Mullova interpretant Vivaldi i dos anys després, amb Antonini com a solista convidat, va tornar-hi amb la soprano Gemma Bertagnoli i les espectaculars germanes Labèque. Ara, doncs, hi ha retornat amb els Concerts de Brandenburg, que estan duent la formació a una llarga gira per interpretar-los un cop rere l'altre disfrutant de la diferència dins de la repetició. Sempre és una festa trobar-se amb la passió per la música d'Antonini, que tan l'expressa dirigint com tocant la flauta, i amb el sentit de la musicalitat dels membres d'Il Giardino Armonico. Aquest, tanmateix, també té els seus detractors, que consideren que ha tendit a imprimir massa velocitat a les peces i que es concedeix massa llibertat. Antonini, en tot cas, creu que la llibertat l'ofereix la mateixa música barroca (on hi ha parts que no estan escrites, però han de ser interpretades) i n'assumeix el risc, el dubte i la incertesa. Ho fa amb la consciència que és inevitable interpretar la música del passat amb la sensibilitat i el gust del present.

Il Giardino Armonico va fer que els Concerts de Brandenburg sonessin a Torroella amb una majestuositat sense èmfasi, una sobrietat animosa, una vivacitat que no exclou la càlida malenconia que sembla haver-se adherit al conjunt amb el pas del temps. No va interpretar-los en la continuïtat, sinó alternant-los amb la idea que, més que la unitat, els caracteritza la diversitat a partir de les diferents combinacions d'instruments solistes enfrontats a l'orquestra. En el primer concert de Brandenburg, les trompes van semblar una mica dissonants, però la resta va ser una harmonia que no es vol compacta, sinó feta amb pinzellades fines i subtils que creen un món fluidament divers de sonoritats que alegren serenament. La retrobada al Festival de Torroella va ser un plaer.

Publicat a:

-El Punt Avui. Edició Nacional 14-08-2012 Pàgina 27

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/567746-retrobada-plaent-i-animosa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss